

τέσσαρα περιλαμβάνον τμήματα, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἡ διάρ-
κεια, ἐκτὸς τοῦ πρώτου εἶνε δύο ἐτῶν. Ἐν τῷ πρώτῳ τμή-
ματι διδάσκονται τὰ προκαταρκτικὰ μαθήματα, ἐν τῷ
δευτέρῳ τὰ στοιχειώδη, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς μέσης παιδείας,
καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ τὰ ἀνώτερα. Ἐκτὸς δὲ τῆς διδασκα-
λίας, ἀφορώσης πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξένων
γλωσσῶν, τακτικὴ ἐπαγρύπνησις θέλει τηρεῖσθαι, καθ' ὅσον
ἀφορᾷ τὴν σωματικὴν εὐεξίαν τῶν διδασκομένων, καθ' ὅλους
τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀπὸ τῆς διανοητικῆς κο-
πώσεως ἀναψυχῆς.

Χθὲς τὴν νύκτα ἐξεργάγη πυρκαϊὰ ἐν τινι σταύλῳ, ἀνή-
κοντι εἰς τὸν σταῦλον τῶν Π. καὶ Χρ. Σαγιάντη, πλησίον
τῆς πλατείας τοῦ Κολωναίου, καὶ περιέχοντι σάνον· ὁ
σταῦλος μικροῦ δεῖν ἀπέτεφρουτο μαζὺ μὲ δέκα ἵππους, οἵ-
τινες εὗρισκοντο ἐντός. Ὅταν τὸ ἐσπέρας εἴηεν εἰσέλθει
ἐντὸς αὐτοῦ εἰς ἐκ τῶν κυρίων, δὲν ἀντελήφθη τίποτε· ἀλλὰ
περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῆς νυκτὸς ἐθεάθησαν ἀναπνδῶσαι αἱ
φλόγες ἀναπνδῶσαι. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι τὸ πῦρ μετεδό-
θη ἀπὸ τῆς στέγης διὰ σιγάρου, τυχαίως ριφθέντος· κατ'
ἄλλην ὑπόθεσιν, τὸ πῦρ ἐρρίφθη ἐξ ἐγκληματικῆς χειρός.
Ἡ λάμψις τῆς φλογὸς ἐγένετο ὁρατὴ καὶ ἀπὸ τῆς Κο-
λοκυθούσας, ἀπ' ἧς ἐσπευσεν ἐπιταπῶς μετὰ τῆς περιπολίας
πρὸς συνδρομὴν ὁ ἐνωματάρχης κ. Κηρύκος. Τὸ κακὸν προε-
λήφθη ἐνεκα τῆς δραστηρίου ἐργασίας τοῦ παρὰ τὴν τρά-
πεζαν σταθμεύοντος λόχου τῶν Πυροσβεστών. Διέπρεψαν
ἐπὶ τόλμῃ καὶ δεξιότητι ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Πηνειῶς, ὁ λο-
χίας Ν. Πάνου, καὶ οἱ δεκανεῖς Κ. Πάνου καὶ Δ. Σωτήριου.
Ἦτο κίνδυνος νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ εἰς τὰς παρακειμένας
οἰκίας.—Ἐῖδόμεν ὕστερον τοὺς στρατιώτας μὲ ξεσχισμένας
στολάς καὶ καταμαυρισμένας ἀπὸ τὴν φωτιάν, καὶ ἐμάθα-
μεν ὅτι εἰς ἕκαστον δίδεται ἀποζημίωσις 20 μόνον λεπτῶν!
Ἀλλὰ τί νὰ πρωτοκάμουν μὲ τοιαύτην ἀμοιβήν; νὰ καθα-
ρισθῶν, νὰ ραφθῶν, ἢ νὰ δροσίσῃ τὸν λάρυγγά των; Δὲν
εἶνε δυνατὴ ὀλίγη περισσotέρα γενναϊότης εἰς τοιαύτας
περιστάσεις;

Ὁ κ. Ἀντώνιος Φραβασίλης ἐξέδωκε τὸ πρῶτον φυλλά-
διον τῆς **Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως**, περιοδικοῦ,
γραφομένου εἰς ἰταλικὴν γλῶσσαν, καὶ σκοποῦντος νὰ μετα-
δίδῃ τῇ Ἰταλίᾳ τὰς προόδους τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλο-
λογίας. Τὸ πρῶτον τοῦτο φυλλάδιον περιέχει μετὰ προσομίον
τοῦ ἐκδότου, βιογραφίαν τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, με-
τάφρασιν τῆς *Νεκρικῆς*. Ὡδῆς του ὑπὸ τοῦ κ. Φραβασίλη,
καὶ ἀκριβῆ ἀναγραφὴν τῶν κρίσεων καὶ μεταφράσεων, ὧν ἡ-
ξιώθησαν ὑπὸ τῶν ξένων τὰ ἔργα τοῦ Βαλαωρίτου. Ἐν τῷ αὐ-
τῷ φύλλῳ δημοσιεύεται καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Λάμπρου συν-
ταχθεῖσα ἐκθεσις τῆς φιλολογικῆς ἐν Ἑλλάδι κινήσεως κατὰ
τὸ ἔτος 1882. Ἀλλὰ τὸ προτοτυπώτερον καὶ ἀξιολογώτερον
τῶν περιεχομένων του εἶνε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *Fasti ellenici*
(Ἑλληνικαὶ Δόξαι) ἀναγράφον ἐν ἐκάστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
Ἰουλίου, καὶ μίαν γεννήσιν ἢ θάνατον ἀνδρὸς διαπρεποῦς ἐν
τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασιν καὶ τῇ πολιτείᾳ, ἢ καὶ ἐν ἐλλεί-
ψει, ἐπίσημόν τι συμβάν. Τοῦτο θέλει ἐξακολουθήσει δι' ὅ-
λους τοὺς μῆνας, τῆς *Ἑλληνικῆς ἐπιθεωρήσεως* ἐκδιδομένης
ἅπαξ τοῦ μηνός. Οὕτως ὁ κ. Φραβασίλης φιλοπόνως καὶ εὐ-
φρῶς ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Χθὲς εἰς τὰς 4 1/2 μ. μ. πλησίον τῆς πλατείας τῆς ἐ-
λευθερίας ἐξώθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀντινόκη, ἐνφ' διήρ-

χετο μανάβης τις μετὰ τοῦ ὄναριου του, ἐβυθίσθη ἡ γῆ ὑπὸ
τοὺς πόδας του, καὶ θύμα τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης κα-
ταπτώσεως τῆς γῆς ὑπῆρξεν ὁ δυστυχὴς γαῖδαρος, ὅστις
ἔπεσεν ὅλος μέσα εἰς τὴν προδοτικὴν ἐκείνην καταβόθραν
μὲ τὰ καλάθια του, τῶν ὁποίων τὰ ποικίλα προϊόντα, λα-
χανικὰ καὶ καρποὶ ἐχάθησαν μέσα εἰς τὴν μικροσκοπικὴν
αὐτὴν Καζαμίτσιοιαν. Ὁ μανάβης ἐμαδούσε τὰς τρίχας
τοῦ ἀπληπισμένος, καὶ ὕστερον ἀπὸ ἡρωϊκὰς προσπάθειας,
τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, κατορθώθη ν' ἀ-
νελκυσθῇ ὁ ἀτυχέσας σύντροφός του. Τώρα ὁ μανάβης ζη-
τεῖ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν κτήτορα τῆς πλησίον οἰκίας κ.
Ἀντωνάκη, διότι αὐτὸς, λέει, εἶνε ὁ πταίστης, δῶσε δῶσε
μὲ τὰ νερά ποῦ ἔχυνε, ὑποσκάψας τὸ ἔδαφος.

Ἐπανήλθεν ὁ λόχος τοῦ πυροβολικοῦ ὁ ἐξεληθὼν εἰς πο-
ρείαν πρὸς δοκιμὴν τῶν νέων παγμάτων τοῦ Κρούπ, τὰ ὅποια
εἶνε καὶ ἐλαφρότερα τῶν παλαιῶν, οὐχ ἥττον φαίνεται ὅτι
δὲν θὰ ἐγκριθῶσι, διότι κατὰ τὴν πορείαν ἀποβαίνουν ἐπι-
βλαβῆ εἰς τοὺς ἡμιόνους, ὧν πολλοὶ ἐπανήλθον πληγωμένοι.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν *Εἰδωλίων* τοῦ Θεοκρί-
του, ὡς καὶ τοῦ *Οιδίποδος Τυράννου* τοῦ Σοφοκλέους, κατὰ
παράφρασιν τοῦ κ. Παντελῆ Βέσση, τελειοφοῦτου τῆς Νομικῆς.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, 10 Αὐγούστου

Ὅλων τὰ βλέμματα πρὸς τὸν νεαρόν ἡμῶν ἡγεμόνα εἴ-
σιν ἐστραμμένα ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν μέσῳ
τῶν ὁρέων μικρὰν αὐτοῦ πρωτεύουσιν. Καὶ δικαίως, διότι
ὑπὸ πάντων, πολιτευομένων τε καὶ μὴ, λαῶν, ἀρχόντων καὶ
ξένων, λίαν κρίσιμος θεωρεῖται ἡ στιγμή. Πολλὰ ὡς ἐσχο-
λιάσθη τὸ ταξείδιον τῆς Α. Ὑψηλότητος· ἀλλ' ἐν αὐτοῦ ἀ-
ποτέλεσμα, ὅπερ βραδέως, καὶ τοι ἀσφαλῶς ἐπέρχεται, ἡ-
κιστα διεγνώσθη. Δύναται τοῦτο νὰ κληθῇ ἡ ἀποτυχία τῆς
ρωσικῆς πολιτικῆς ἐν Βουλγαρίᾳ· ἡ προσπάθεια τοῦ ἡγε-
μόνος ὅπως ἀνεξαρτητοποιήτῃ τὴν κυβερνήσιν αὐτοῦ· ἡ ὑπὸ
τῆς Αὐστρίας εὐνοουμένη νέα αὕτη πολιτικὴ, καθὼ ἀναγ-
καίως ἐπελευστομένης προσχωρήσεως εἰς τὴν τῶν Ἀψβούργων.

Πυρετώδης ἐργασία διεξάγεται ἐν πᾶσι τοῖς κυβερνητι-
κοῖς τμήμασι καὶ μετὰ πεισμονῆς ἐπιδιώκεται ἡ ἐφαρμογὴ
τοῦ νέου προγράμματος. Ὅτι πρὸ καιροῦ ἐν ἄλλαις εὐκαι-
ρίαις προήγγελλον, ὡς μοιραίως ἐπελευσόμενον, ἀληθῶς ἐπέρ-
χεται. Ἐγκαταλείπει ἡ χώρα, προσερχόντος τοῦ ἡγεμόνος,
τὴν ρωσικὴν προστατείαν καὶ βαθμιαίως εὐρεθήσεται εἰς
τὰς αὐστριακὰς ἀγκάλας. Ἀρὰ πταίουσιν οἱ Ρῶσοι εἰς
τοῦτο, ἡ ἀπρόβλεπτοι ὅπως περιστάσεις ἐπιφέρουσι τὰ χα-
ρακτηριστικὰ τῆς σήμερον γεγονότα;—Τὸ σφάλμα ἀναν-
τιρρήτως ἀποδοτέον εἰς τὴν σφαλερὰν τῶν Ρώσων πολι-
τείαν· ἡλευθέρωσαν λαὸν ἀπαρασκευάστον ἴσως διὰ ζωὴν ἀ-
νεξάρτητον καὶ ὅπως ἀποδείξωσι τὸ ἀπαρασκευάστον τοῦτο
συνήθροισαν τὰ ὀλίγα αὐτοῦ νοήμονα στοιχεῖα, ἵν' ἀναθέ-
σωσιν αὐτοῖς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας καὶ ἀποδείξωσι τὴν
ἀνικανότητά αὐτῶν· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἀκριβῶς ἠπατήθησαν.
Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, εἰ μὴ εὐρεθήσαν ἰκανότερα ἢ ὅσον προ-
σδοκᾶτο, ἀπεδείχθη τοῦλάχιστον ὅτι καταλλήλότερα τῶν
Ρώσων ἦσαν διὰ τὴν χώραν, καὶ ἐπιτιθέμενα προπάντων ἐκ-
πεσόντα νὰ διεγείρωσι παραχᾶς, καθὼ ἡγαπημένα ὑπὸ τοῦ
λαοῦ,—ἔστω καὶ ἀπαιδεύτου καὶ ἀστοιχειώτου λαοῦ. Οἱ

Ξένοι ύπουργοί οὐδὲν κάλλιον μέτρον εὗρον τότε ἢ τὰς ἐξορίας, τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, τὰς κατηγορίας... Καὶ ἤδη;

Ἡ γηγενὴς ἐπανήλθε κατόπιν ψυχροῦ πρὸς τὸν μέγαν τῶν Ρωσσιῶν αυτοκράτορα ἀποχαιρετισμοῦ, ἐπανήλθε καταπεμπόμενος ὑπὸ τῶν ραδιοεργασιῶν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ, κ. Σόβολεφ, παρὰ τῷ κηδεμόνι του, ἐπανήλθεν ὅπως ἀνακαλέσῃ εἰς τὰ πράγματα τῆς ἐκπεσόντας, ὅπως ἀναφέρῃ τοὺς ἐξορίστους, ὅπως συνδέσῃ τὰ κόμματα, ἅτινα ἐσχισμάτισε μόνον ἡ ξένη προστατεία καὶ ἐπιρρῆ. Καὶ ἀλλήλως δὲν ἔχομεν πλέον συντηρητικούς καὶ φιλελευθέρους, ἀλλὰ συντισπασμένην τὴν χώραν ἐναντίον τῶν Ρωσσιῶν. Ὁ πολιόρριξ Ζάγκωφ ἀφῆκε τὸ ἐρημητήριον τῆς Βράτζης καὶ ἤλθισε ἀκριάσιν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος, ὅπως τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ διαβεβαιώσῃ αὐτὸν περὶ τῆς ἀφωσιώσεώς του. — Ἐνθυμούμαι, ἤμην καὶ τότε ἐνταῦθα, τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἀνῆρπάγῃ ὁ προαπιστὴς οὗτος τῶν βουλευτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἤγετο μετὰ νυκτερινῶν καλύμματος ἐπὶ κεφαλῆς εἰς τὴν ἀξενον ἐξορίαν του. Ἐλέγετο ὅτι ὁ ἡγεμὼν, ἐπανελθὼν τοῦ χοροῦ τῆς στρατιωτικῆς λέσχης δὲν ἠθέλησε νὰ κοιμηθῇ πρὶν ἢ βεβαιωθῇ ὅτι εὐρίσκετο μακρὰν τῆς πρωτεύουσας ὁ τότε μὲν καλούμενος ταραξίας, νῦν δὲ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας θεωρούμενος. Ἐνθυμούμαι ὅτι τότε ἡ ἀδυναμία διέλυσε τὴν συνάθροισιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς σχολῆς, ὧν διδάσκαλος καὶ πατὴρ διετέλει ὁ Ζάγκωφ καὶ δὲν δύναμαι ἢ νὰ αἰσθανθῶ τὴν διαφορὰν, ὅτε σήμερον ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς πολιτικούς του συναδέλφους, εἰς τὸν πολὺν Βαλαβάνωφ, εἰς τὸν ἀγαπητὸν τοῦ λαοῦ δῆμαρχον τῆς πύλεως ἡμῶν Σουκνάρωφ, ἐπὶ κεφαλῆς διακοσιᾶδος ἀμαξῶν, πεπληρωμένων φίλων καὶ συναδέλφων, νὰ προῦπαντῶσι μετὰ πλείονος πατάγου τὸν παλιννοστοῦντα ἢ τὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔτι ἐπανακάμψαντα ἡγεμόνα.

Πολυσήμαντος ἀληθῶς διὰ τὴν χώραν ἡ ἐπάναδος αὕτη τοῦ δημοτικοῦ ἐξορίστου. Κυκλοῦσιν αὐτὴν ποικίλα γεγονότα ἔχοντα ὅλα συναφῇ σημασίαν. Παύεται ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ὁ ἀγαπητὸς τῶν Ρώσων Θεοχάρωφ, ὅπως ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν ὁ κ. Στογιάνωφ, ἄνθρωπος τῆς χώρας, καὶ ἀνατίθεται αὐτῷ ἡ ἐντολὴ ὅπως διορθώσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ προκατόχου του κακῶς διατεθειμένα, παταγῶδως δὲ ἐντέλλονται αἱ ἐφημερίδες ν' ἀναγράφωσι τὴν δυσμένειαν, ὅπως ἦν ὑπέκυψεν ὁ πρῶην ὑπουργός. Συγκαλεῖται ἡ βουλὴ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐκδίδονται αἱ ἡγεμονικαὶ προσκλήσεις πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, ὅπως ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας συμπληρωθῶσι τὰ κενὰ αὐτῆς. Ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἡ ἐκλογή τοῦ Σουκνάρωφ, ὡς δημάρχου τῆς πρωτεύουσας, ὅστις, ὡς φιλελεύθερος, ὡς εἰς τῶν leaders τοῦ κόμματος, ἐτύγχανε πρὸ μικροῦ ἔτι τῆς δυσμενείας τῆς Α. Ὑψηλότητος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἡ μᾶλλον ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, εὐρίσκειται φανερώς ὑπὸ λίαν ἀμφίβολον εὐνοίαν. Σχηματίζεται πρῶην ὑπουργός, ἱκανὸς διπλωμάτης θεωρούμενος, ὃν πρὸ μικροῦ καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπαρρησιοφόρησεν, ὁ κ. Στοκλωφ, συνοδευόμενος ὑπὸ γραμματέως ἱκανοτάτου, τοῦ κ. Τζοκόγιεφ, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπιβλέπωσι τὰς ραδιοεργασίας τοῦ στρατηγοῦ Σόβολεφ καὶ ἀντιπράττουσιν αὐταῖς.

Ἐξ ἄλλου πλησιάζουσι τὰ στρατιωτικὰ μεγάλα ἐτήσια γυμνάσια. Ὁ στρατὸς ἐφέτος συναθροίζεται ἐν τῇ πεδιάδι Σοφίας καὶ καθ' ἐκάστην ἀνευδότως παρασκευάζεται διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν. Ἀπὸ τοῦ γραφείου μου, καθ' ἣν στιγμὴν γράφω τὴν παροῦσαν, ἀκούω ὑποκώφως τοῦ κράτος τῶν τηλεβόλων. Οἱ ποικίλοι πολιτικοὶ περισπασμοὶ δὲν κωλύουσι τὸν ἡγεμόνα, ἄνδρα πρὸ παντὸς στρατιωτικόν, νὰ παρακολουθῇ μετὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ καὶ ἀληθῆ κλήσιν ἔχων, κέκτηται, τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας ἀσκήσεις, εἰς ἃς συχνότα-

116 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

116

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 544)

— Ἀ! Παῦλε! ἀγαπητέ μοι Παῦλε! νομίζω ὅτι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ τάφου εἶναι νεκρανάστασις! Ἀλλ' ἄφες, ἐν ἐμοὶ οὐδὲν εἶχεν ἀποθάνει· αἰσθάνομαι ὅτι ἀναζῶ!... Ἀνευρίσκω ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν τρυφερότητα καὶ τὸν ἔρωτα, ὃν εἶχον διὰ σέ.

— Ἀγαπητὴ, ἀξίεραστος!

Καὶ ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ διὰ τὰ τέκνονα της:

— Εἶναι μέγας, ὥραϊος, σὲ ὁμοιάζει.

— Μάλιστα, Λουκία, μοὶ ὁμοιάζει, ἀλλὰ περισσότερον τῇ μητρὶ ἢ τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

— Ποῦ εἶναι, Παῦλε;

— Ἐν Παρίσις.

— ὦ! πόσον πλησίον μου!

Καὶ ἐνώσασα τὰς χεῖράς της, ἀφοῦ ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ μαρκησίου.

— Παῦλε, ἠρώτησε διὰ φωνῆς ἡδείας, πότε θὰ τὸν ἴδω;

— Σήμερον μάλιστα, Λουκία.

Δὲν ἠδυνήθη αὕτη νὰ συγκρατῇ κραυγὴν χαρᾶς.

— Μέλλω νὰ στεῖλω νὰ προσκαλέσωσιν αὐτὸν, εἶπεν ὁ μαρκήσιος ἐγειρόμενος.

Καὶ ἐκάθισαν ἔπειτα εἰς γεῦμα, ὅπου ἡ ἰδία μαρκησία ἔχε τὸν οἶνον εἰς ποτήρια· εἶτα δὲ κατέβησαν εἰς τὸν κήπον, τοῦ μαρκησίου κρατοῦντος τὴν Λουκίαν ἐκ τοῦ βραχίονος.

Μετ' ὀλίγον ὁ μαρκήσιος προσεκάλεσε τὸν ἱατρὸν, ὅστις ἐπλησίασεν αὐτούς. Τότε συνεφωνήθη περὶ τοῦ τρόπου, μεθ' οὗ ὁ νεανίας θὰ παρουσιαζέτο ἐνώπιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ προειδοποιηθῇ.

Δύο ὥραι ταχέως παρήλθον διὰ τῆς συνδιαλέξεως. Ἐν τούτοις ἡ μαρκησία διὰ τῶν κινήσεων της κατάδηλον ἐποίει τὴν ἀνυπομονήσιν αὐτῆς. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἠρώτα.

— Πότε θὶ φθάσῃ;

Τέλος ἠκούσθη ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ὁ κρότος ἀμάξης.

Αἶφνης τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν τῆς μαρκησίας ἐρυθρὸν χρῶμα ἐξηλείφθη καὶ ἔθεσεν αὕτη τὰς δύο χεῖρας ἐπὶ τῆς καρδιάς της, ἵνα καταστείλῃ τοὺς παλμούς αὐτῆς.

τα και αυτοπροσώπως παρίσταται. Θέλω παρακολουθήσει μετά προσοχής τὰ γυμνάσια ταῦτα και θέλω φροντίσει νὰ εὑρεθῶ εἰς θέσιν νὰ παράσχῃ ὑμῖν ενδιαφερούσας και διδακτικὰς ἴσως πληροφορίας. Τούτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι βαθμιαίως καταρτίζεται ἐν Βουλγαρία στρατός, μικρὸς μὲν, ἀλλὰ τῶν μάλιστα ἀξιωμαχόν. Ὁ δειλὸς τῶν πέραν τοῦ Αἴμου κοιλάδων χωρικός, διὰ μετ' ἐπιμελείας συντονιστικῆς ἐπιδιωκομένης ἀσκήσεως, ἀποβαίνει κατὰ μικρὸν τραχὺς και καρτερικὸς στρατιώτης κεκτημένος πρὸ πάντων τὸ ἀτίμητον προσὸν καλῆς πειθαρχίας.

Ἡ ἡγεμὼν εὐχεστέθη ν' ἀπονεμῇ τῷ κ. Κλ. Ρ. Ραγκάβη, τῷ διπλωματικῷ ἐν Σοφίᾳ πράκτορι τῆς Ἑλλάδος, τὸ παράσημον τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου, β' τάξεως, εἰς ἐνδειξιν τῆς ὑπολήψεως, ἣν τρέφει πρὸς τὸν διπλωμάτην και ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεώς του ἐν Ἑλλάδι, ἐπισκέψεως, ἥτις τῷ ἀφῆκε πολλὰς καλὰς ἐντυπώσεις.

Πρόσπερος

Ο ΜΠΟΓΙΑΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκείθεν :

Τὰ τῆς ἀκαθαρσίας μας εἰς φρικτὴν κατάστασιν· ἀρκεῖ νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι κατηντήσαμεν γουρνοκοίμασο. Πρὸς Θεοῦ, κύριοι ἄρχοντες και κύριοι ἀρχόμενοι, δὲν ἔχετε μύτην; ...

Φαίνεται ὅτι ὁ δῆμαρχός μας κατενόησε τί εἴμεθα, και διὰ τοῦτο διώρισε μπόγια τῶν σκυλιῶν και τῶν γουρνιῶν· και βλέπει καθ' ἡμέραν ἓνα λούστρον, ὠπλισμένον διὰ μακροῦ ξύλου, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει εἶδος λόγχης, περιερχόμενον τὴν πόλιν ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦ τῇ συνοδείᾳ πολλῶν παιδῶν παρακολουθούντων και πολλὰς γενομένων θεατῶν τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ περίστασις αὕτη

— "Ἐλθετε, κυρία, ἔλθετε" ταχέως, εἶπεν αὐτῇ ὁ κ. Λέγενδρος.

Ἀμφότεροι δὲ ἔσπευσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνῶ ὁ μαρκήσιος διηυδύνετο εἰς τὴν θύραν τοῦ κήπου, ὅπως ὑποδεχθῇ τὸν νεανίαν.

— Ἰδού ἐγὼ, εἶπεν ὁ Ἰωάννης, πηδῆσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης. Ὁ Νικολάκης μοι εἶπεν ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ και ἔσπευσα νὰ ἔλθω ὑπεύκων εἰς τὰς διαταγὰς ὑμῶν.

— Ἀγαπητέ μοι Ἰωάννη, ἀπήντησεν ὁ μαρκήσιος, ἀπεφάσισα νὰ διέλθω ἐνταῦθα τὴν νύκτα και ἀπέστειλα νὰ σὲ ὀδηγήσωσιν ἐνταῦθα, ὅπως σὲ ἔχω πλησίον μου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. ἱατροῦ Λεγένδρου, φίλου μου, ἣν ἔχετε εἶδει δις ἢ τρίς ἥδη ἐν Παρισίοις.

Ἐλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν υἱὸν του και εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὴν οἰκίαν.

— Ἰωάννη, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, θὰ εἰδοποιήσω τὸν κ. Λέγενδρον περὶ τῆς ἀφίξεώς σας.

Καὶ δεικνύων αὐτῷ θύραν τινά.

— Εἴτελθε εἰς τὴν αἴθουσαν, προσέθεσεν.

Ὁ μαρκήσιος ἀπεμακρύνθη. Ὁ νεανίας ἀνοίξας τὴν θύραν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν. Βλέπων δὲ γυναῖκα ὀρθίαν, αἰνιγμένην, στρέφουσαν τὴν ράχιν εἰς τὸ παράθυρον, ὠπισθοχώρησεν ἐν βῆμα.

Τότε ἡ μαρκησία προὐχώρησεν, ἡ δὲ ὥραία και ὠχρὰ μορφὴ αὐτῆς εὐρέθη αἶφνης ἐν πλήρει φωτί· ἀλλ' ἔτρεψε

μας ἐνθυμίζει ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν σφαγεὺς κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον, διότι ἐνώπιον παιδίων ἔσφαξε βοῦν. Ἡμεῖς ἐδῶ πλήρῶνόμεν διὰ νὰ βλέπωσι τὰ παιδιὰ μας χυνόμενον τὸ αἷμα. Ἄλλο τίποτε δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν!

Ἡ τοῦ λιμένος μας κατασκευὴ προβαίνει, προβαίνει, ἔχουμεν ὁμῶς παράπλεον, διότι ὁ σιδηρόδρομός του μᾶς ἐπέφερεν ἓνα θάνατον και δύο ἀκρωτηριασμούς. Δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀποδώσωμεν τοῦτο εἰς βάρος τῆς ἐργασίας, φρονοῦμεν ὁμῶς ὅτι ἡδύναντο νὰ ἐρισθῶσιν, ἔστω και ἀπὸ τὸν δῆμον πληρωνόμενοι, ὀλίγοι ἐπὶ σκοπῷ ἐπιβλέψεως και προλήψεως τῶν δυστυχημάτων διὰ τῆς μακρύνσεώς ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῶν παιδίων... Μὴ λυπεῖσθε ὀλίγα λεπτά, κύριοι δημοτικοὶ σύμβουλοι, προκειμένου νὰ σώσῃτε τὴν ζωὴν ἔστω και ἐνὸς μόνου δημότου, διότι τοὺς δημοτικούς φόρους πληρῶνόμεν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τιμῆς μας, τῆς περιουσίας μας, ἀλλὰ και τῆς ζωῆς μας... Ἐτοίμοι εἰσὶν οἱ πάντες νὰ σὰς χαρῶ, κάμετε τίποτα.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων, και ἄκοντι μοι ἔρχεται εἰς τὸ στόμα τὸ ὄνομα τοῦ καλοῦ μηχανικοῦ τοῦ λιμένος κ. Ἑμ. Δραγουμῆ, ἡ πρόσελος ἀναχώρησις τοῦ ὁποίου, καιτοὶ ἐπερχομένη μετὰ ὀλίγων μόνον μηνῶν διαμονὴν ἐνταῦθα, ἀφίνει πάλιν τὸ κενὸν εἰς τὰς καρδίας τῶν ὄσων τὸν ἐγνώρισαν... Πληρεῖς συγκινήσεως οἱ πολλοὶ τοῦ φίλου τῷ εὐχονται καλὸν κατευόδιον, μεταξὺ δὲ αὐτῶν και ὁ

Ἀγύρευτος

ΜΕΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Γράφουσιν ἐκ τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσας :

Μ' ἐρωτᾷ· περὶ τῶν μέτρων ἅτινα ἐλήφθησαν πρὸς ἀπολύμανσιν τοῦ Βερολίνου, ὡς ἐὰν μὴ ἐπάτησες ποτε ἐδῶ ἡ

και μόλις ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς. Ἀλλὰ μεθ' ὀπίσθης τρυφερότητος και ἐνθουσιασμοῦ παρετήρει αὐτὴ τὸν ὑψηλὸν και ὠραῖον τοῦτον νεανίαν, τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὅστις παρετήρει αὐτὴν ἐκπληκτός και ἦν ἐνεκα συμπαθείας τίνος ἐπὶ τοῦ ἡ ψυχῆς του!

— Ἰωάννη, εἶπε χαμηλοφώνως ἡ μαρκησία.

Ὁ ἦχος τῆς ἡδέας ταύτης φωνῆς ἔλεγεν εἰς τὸν νεανίαν ὅτι δὲν ἦτο πλέον δνειροπόλησις, ἀλλὰ πραγματικότητα. Ἀμέσως τὸ πρόσωπόν του ἠκτινοδόλησεν.

— Ἀ! εἰσθε σεῖς! εἰσθε σεῖς! ἀνέκραξε, σὰς ἀναγνωρίζω! Μητέρα μου, μητέρα μου.

— Γιέ μου!

Ὁ Ἰωάννης ἐκράτει ἤδη τὴν μαρκησίαν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Αἱ δὲ λέξεις αὗται, μητέρα μου! υἱέ μου! ἐπανελαμβάνοντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κρότου τῶν φιλημάτων.

Ὁπισθεν τῆς θύρας ὁ μαρκήσιος και ὁ ἱατρός Λέγενδρος ἐθεώρουν τὸν τερπνὸν και θελκτικὸν τοῦτον πίνακα, ὃν ὁ μᾶλλον ἐξησχημένος κάλαμος δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ περιγράψῃ, οὐδὲ ὁ διασημότερος ζωγράφος νὰ παραστήσῃ.

Τέλος μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ μαρκήσιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἰωάννη, εἶπε διὰ φωνῆς βραδείας και σοβαρᾶς, ἱκανὸν ἀνέμενον χρόνον τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ κάμω σπουδαίαν ἀποκάλυψιν εἰς σέ· ἡ στιγμὴ αὕτη ἐπέστη τέλος, ἐνεκα